

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som svar på det stillede spørgsmål skal jeg indledningsvis udtale, at det er de pågældende færgeselskaber, der tager stilling til udskiftning af færgemateriellet. Jeg har ikke med den gældende lov mulighed for at pålægge/yde økonomisk støtte til fæргеanskaffelser.

Jeg har i øvrigt forelagt spørgsmålet for planstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I den investeringsundersøgelse, som en arbejdsgruppe nedsat af planstyrelsens ømbudsmandsudvalg har udarbejdet som opfølgning af øststøtteleven, er skitseret et forslag til en »standardfærge« til de små øer. Forslaget er udarbejdet på grundlag af de krav og specifikationer, som arbejdsgruppen mener bør opfyldes af en færge til betjening af småøerne. Arbejdsgruppens rapport er tidligere tilsendt medlemmerne af folketingets miljø- og planlægningsudvalg og økontaktudvalg.

Arbejdsgruppen har vurderet, at den bedste løsning er en færge af katamarantypen, som endvidere er billigere i såvel anskaffelse som drift end traditionelle færger af samme størrelse.

For myndigheder og øboere er det imidlertid vigtigt, at færgen kan sejle i al slags vejr. Først og fremmest er der usikkerhed over for dens muligheder for at sejle i is.

For at afklare dette spørgsmål og for at finde frem til den rigtige konstruktionsmæssige udformning er det nødvendigt at gennemføre modelforsøg, inden der træffes beslutning om, hvorvidt et fæргеbyggeri kan iværksættes.

På planstyrelsens initiativ er der i slutningen af 1985 nedsat en styringsgruppe med Fåborgs borgmester som formand. Styringsgruppens opgave er inden sommeren 1986 på grundlag af modelforsøg at vurdere, om der er basis for at gå videre med »standardfærgen« som løsningen på de små øers trafikbetjening. Foruden planstyrelsen og Fåborg kommune er Fyns amtskommune, Svendborg kommune og Svendborg Skibsværft repræsenteret i styringsgruppen.

Det er planstyrelsens opfattelse, at der på flere af ruterne til de små øer er stor interesse for en udskiftning af de gamle færger med

»standardfærgen«, såfremt modelforsøgene taler til fordel for denne.

Fæргеbyggeri til småøerne kan naturligvis ikke løse krisen på de danske skibsværfter. Det kan imidlertid supplerende oplyses, at en række af de henvendelser, planstyrelsen har modtaget under rapportens udarbejdelse, peger i retning af visse muligheder for eksport, og at dette var en af de medvirkende årsager til planstyrelsens initiativ, der førte til styringsgruppens nedsættelse.«

Spm. nr. S 548

Til finansministeren (16/1 86) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvilken politisk linje vil regeringen anlægge med hensyn til de offentligt ansattes lønninger i de næste år?«

Begrundelse

Siden den nuværende regerings tiltræden er statsgælden næsten fordoblet (fra ca. 250 milliarder kr. til hved en halv billion kr.). Skatetrykket er i hurtig stigning. Med OECDs beregningsanvisninger har udviklingen således været: 1981 45,5 pct., 1982 44,4 pct., 1983 46,3 pct., 1984 47,5 pct., 1985 47,8 pct.

Og for 1986 vil der efter finansloven kunne forventes et gevaldigt hop opad i skatetrykket, så det nok kommer til at ligge over 48,5 pct.

Tilsvarende udvikling præger landets udlånsgæld og betalingsbalanceunderskud.

På trods af at de klare tal – hvis de ikke stort set blev undertrykt af medierne – oplyser enhver om, at farten mod bankerotafgrunden i denne regerings tid er gået hurtigere end nogen sinde før, har foreløbig to af regeringspartierne (venstre og kristeligt folkeparti) fået om, at nu skal regeringen ud at købe de mange hundredtusinder af offentligt ansattes stemmer ved kraftige forhøjelser af deres lønninger. Regeringspartierne kalder det jo med ægte George Orwells misbrug af sproget for økonomisk genopretning.

Ikke mindst som forbrugeroplysning til de mange, der nu står på spring til at flytte deres virksomhed væk fra det Danmark, der økonomisk regeres så trøstesløst, er det på tide, at den konservative lønningsminister offentligt redegør for, om han hopper på